

Ἀκολουθία Ὁσίου ΕΥΤΥΧΙΟΥ, Κτίτορος Μονῆς Ἱερέων Πάφου

Ψαλλομένη τῇ 8^ῃ Αὐγούστου

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*,
ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῶν Ὁσίων ὁ σύλλογος, μονοτρόπων τὸ σύστημα, καὶ
τῶν φιλεόρτων σεπτῆ ὁμήγουρις, νῦν συνελθόντες τιμήσωμεν,
ἀστέρα τὸν ἄδυτον, καὶ τὸ καύχημα Μονῆς, Ἱερέων Εὐτύχιον,
τὸν θεόσοφον, ὁμοφώνως κραυγάζοντες· Πατέρων, χαῖρε
κόσμημα τὸ θεῖον, καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ἀρετῆς ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης φαιδρότατον, ἀσκητὰ
Εὐτύχιε θεοφώτιστε, τῶν μοναζόντων ἀγλαΐσμα, καὶ δόξα καὶ
σέμνωμα, νήσου Κύπρου τῆς λαμπρῶς, ἀνυμνούσης τὴν
μνήμην σου, πόθῳ σήμερον, καὶ βοώσης· μὴ παύση
οὐρανόθεν, ἐποπτεύων τοὺς ἐν ὕμνοις, σὲ μελιχροῖς
ἀναμέλποντας.

Συνεργὸν ἔχων ἅγιον, τὸν Μυρέων Νικόλαον, ἐν ναοῦ
δομήσει τῆς Θεομήτορος, πνευματοφόρε Εὐτύχιε, Κυπρίων
ῥαΐσμα, καὶ σεμνείου τοῦ λαμπροῦ, Ἱερέων καλλώπισμα,
τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας ὀσίως, καὶ πρὸς δόμους
οὐρανόθεν, ἀνῆλθες θείας λαμπρότητος.

Δυσωποῦμέν σε Ἄγιε, μὴ ἐλλίπης αἰείποτε, τῷ Χριστῷ
πρεσβεύων ὑπὲρ προσφύγων σου, τῶν ἐκτελούντων τὴν
μνήμην σου, καὶ σὴν Πάτερ ἄοκνον, ἐκζητούντων ἀρωγὴν,
πρὸς κρειπτόνων ἀπόκτησιν, ἱερώτατε, καὶ βοώντων· Εὐτύχιε
τρισμακάρα, ἴσθι πάντων παραστάτης, ἐν ζοφεραῖς βίου
θλίψεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν ἰσάγγελον βίον σου, ἐν τοῖς δυσπροσίτοις ἄλσεσι τῆς Πάφου, ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, καὶ Ἱερεῖς καὶ μονότροποι ἠύλαβήθησαν, Εὐτύχιε, Ὁσίων Πατέρων ἰσοστάσιε καὶ ὁμότιμε· ὅθεν Θεός σε, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐπαναπαυόμενος, ἐδόξασεν, Ὡ εὐηρέστησας τῇ σῆ ἀκραιφνεῖ ἀσκήσει, καὶ Ὅν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, τοῖς τιμῶσιν ἐν ἄσμασι τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β´. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς, Εὐτύχιε πυξίον, τῆς ἀκτησίας βάθρον, κανῶν φιλοπονίας, καὶ ρεῖθρον ταπεινώσεως.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Κτίτορα τὸν σεπτόν, Μονῆς τῶν Ἱερέων, ἐν ὑπωρείαις ὄρους, ἀποκειμένης Πάφου, Εὐτύχιον ὑμνήσωμεν.

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Δεῦτε χαρμονικῶς, Εὐτύχιον τὸν θεῖον, τιμήσωμεν ὡς κλέος, χορείας μονοτρόπων, καὶ πίστεως θησαύρισμα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δώρησαι εὐτυχές, τοῖς Σοῖς οἰκέταις τέλος, Τριάς Ὑπεραγία, τοῖς πόθῳ καθ' ἐκάστην, δοξάζουσι τὸ κράτος Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦγειρέ Σοι ναόν, ἀγνή Θεοκυῆτορ, περίδοξον ἐν Πάφου, τοῖς ὄρεσιν ὁ θεῖος, καὶ εὐκλεῆς Εὐτύχιος.

**Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ἀπολαῦσαι ἀλήκτου ζωῆς ἐν δώμασι, τὸν εὐτυχήσαντα
θείοις, ἐγκωμιάσωμεν νῦν, Ἱερέων τῆς Μονῆς σεπτὸν
Εὐτύχιον, κτίτορα σχόντα συνεργόν, ἐν δομήσει τοῦ ναοῦ,
Νικολάου τῶν Μυρέων, μεθ' οὗ πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς
Μαθηταῖς Σου τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο· λάμπων καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς Σου τὸ αἴδιον, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα Σοι.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' τῆς Ἑορτῆς καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἐν Χριστῷ εὐτυχίας σεπτὸν ἐπώνυμον, τὸν τῆς σαρκὸς κινήσεις, τῆς ἀσκήσεως πόνοις, μαράναντα καὶ πάλαι ὡς Ἡλιοῦ, ἐρημίαν οἰκήσαντα, καὶ καθηράμενον νεύσει πρὸς Θεόν, νοῦν Εὐτύχιον τιμήσωμεν.

Τὸν ἀπαθεία καὶ νήπει κατακοσμούμενον, Μονῆς τῶν Ἱερέων, τὸν δομήτορα δεῦτε, Εὐτύχιον τὸν θεῖον νῦν ἐν μοναῖς, οὐρανίαις σκηνώσαντα, ἔνθα ζωῆς ξύλον πέφυκεν εὐλαβῶς, οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν.

Τὸν ἐκμειώσαντα πλάνου τὴν ἀμαυρότητα, δεήσει συντόνοις, ἐγκρατεία νηστεία, ἀσκήσει ἀγρυπνία καὶ ἀκραιφνεῖ, πρὸς Θεὸν καὶ τὸν ἔγγιστα, ἀγάπη μέλψωμεν πάντες χρεωστικῶς, νῦν Εὐτύχιον τὸν ἔνδοξον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὡς ἀστήρ τηλαυγέστατος ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ Ὁσίου Εὐτυχίου μνήμη, λαμπρύνουσα τοὺς φιλεόρτους, τῶν αὐτοῦ ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· δεῦτε οὖν πάντες γηθόμενοι φωτισθῶμεν, τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ ἀγάπης, ἐλαύνοντες τὸν ζόφον τοῦ ἐφάμαρτου βίου καὶ κράζοντες· Μονῆς Ἱερέων δομήτορ καὶ ἀνύστακτε ἔφορε, ἐκτενῶς δυσώπει τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παρέχειν πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν Σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς Σου μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθόν. Σοῦ δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ Μαθηταὶ Σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν, τὴν ἀθέατον μορφήν· Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρῶντες ἐπὶ γῆς, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ιβ' 1-11).

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων. Κρείσσων ὁ εὐρῶν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὡσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς. Οὗ ἔαν στραφῆ ὁ ἀσεβής, ἀφανίζεται, οἴκοι δὲ δικαίων παραμένουσι. Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθοκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιπιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ καὶ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. β' 1-11).

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἔαν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ

καὶ ἀντιλήψεται σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ’ αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείναιτε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πῆσῃτε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἦ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἀμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἦδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ’ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α’.

Ὅσιε Πάτερ Εὐτύχιε, τῆς Ἐκκλησίας εὐωδέστατον ἄνθος, καὶ Κύπρου μυροβόλον ὀσφράδιον, πιστοὺς κατηύφρανας εὐωδία σῆς ἀγάπης καὶ ἀσκήσεως· θεωθεὶς οὖν κατὰ μέθεξιν καὶ δήμοις συναριθμηθεὶς Ὅσιων, Χριστὸν δυσώπει ἐνθεώτατε, ὑπὲρ τῶν τελούντων φαιδροῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος β’.

Τῶν σωτηρίων ἐντολῶν ἐργάτην γενόμενον δόκιμον, καὶ ἐν πολλῇ φρονήσει πολιτευσάμενον, Εὐτύχιον ἀξιοχρέως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ τῆς φθορᾶς ἀποβαλὼν τὸ πάχος, νυχθημέροις καὶ συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἀφθαρσίας ἐνεδύθη τὴν εὐπρέπειαν ὁ θεοειδέστατος· Χριστὸν οὖν δοξάσας λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ διάκοσμος ὄφθεις Μονῆς τῶν Ἱερέων, χάριν εἴληφε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ἐκθύμως αὐτὸν τιμώντων.

Ἦχος γ´.

Θείῳ ἔρωτι πτερωθεὶς τὴν καρδίαν, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ τῆς Πάφου ὄρει ὤκησας, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος, Εὐτύχιε Ὅσιε· ἀκαμάτως γὰρ ἐν αὐτῷ ἐργασάμενος, καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν Ἱεράρχην Νικόλαον, ναδὸν τῇ Θεοτόκῳ ἐδόμησας περίδοξον, καὶ μάνδραν τὴν τῶν Ἱερέων καλουμένην· ὡς μιμητῆς οὖν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀπαθείας σκεῦος πολύτιμον, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ῥῦσαι, τοὺς ἐτησίους σε γεραίροντας ἄσμασι.

Ἦχος δ´.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῇ τῶν Ἱερέων Μονῇ προσέλθωμεν, καὶ τὸν αὐτῆς δομήτορα Εὐτύχιον τὸν ἀοίδιμον, μελισταγέσι καταστέψωμεν ἄσμασιν· οὗτος γὰρ ὡς κιβωτὸς ἀγιάσματος ἔμπλεως, καὶ θείας χάριτος θησαύρισμα, αἰωνίου ζωῆς παρέχει εὐωδίαν, τοῖς αὐτὸν θεοπρεπῶς μακαρίζουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α´.

Τὰς θεαυγεῖς ἀρετὰς τῆς ἰσαγγέλου σου πολιτείας, ὡς θυσίαν λογικὴν καὶ προσφορὰν εὐαπόδεκτον, ὁ ὑπ' Ἀγγέλων ὑμνούμενος Κύριος ἐδέξατο Εὐτύχιε· ἔνθεν λαμπρῶς σε ἀμειβόμενος, χάριν δαψιλῆ σοι δέδωκε, Αὐτῷ πρεσβεύειν ἀπαύστως, ὑπὲρ εὐτυχίας τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Νόμου καὶ Προφητῶν Σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς Σου, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ Σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν Σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει, ἡ νῆσος Κύπρος λαμπρῶς, πανηγυρίζουσα τὴν μνήμην σου Ὅσιε, ἡ Μάνδρα τῶν Ἱερέων, ἥσπερ δομήτωρ λαμπρός, πέλεις καὶ ἀζύγων, ἅπαν σύνταγμα, Εὐτύχιε πάντιμε, ἀσκητῶν ἀγαλλίαμα, χαρίτων θείων, θησαυρὲ ἀδαπάνητε, καὶ τοῦ Πνεύματος, τοῦ σεπτοῦ ἄρπα εὐήχε· ὅθεν ἀνευφημοῦντές σου, τὰ τίμια σκάμματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας πρὸς κτῆσιν, τῶν ἀρετῶν σε γεραίρομεν, καὶ πίστει λιτάς σου, πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἀπεκδεχόμεθα.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Ἔχων, θεοειδῆ συνεργόν, τὸν Ἱεράρχην τῶν Μυρέων Νικόλαον, ἐδόμησας τῇ Παρθένω, Ἀγνῆ ναὸν εὐπρεπῆ, ἐν ὀρίοις Πάφου, Πάτερ Ὅσιε, θεόφρον Εὐτύχιε, ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωηφόρου, παμφαῆς ἐνδιαίτημα, καὶ ἀσκήσεως, ἀκραιφνοῦς θεῖον ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν τὴν θείαν μνήμην σου, γεραίροντες σήμερον, καὶ ἀρετῶν σου τὸ πλῆθος, περιχαρῶς ἀναμέλποντες, Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν, τὸν συμμετόχον τῆς δόξης, Αὐτοῦ σε δεῖξαντα.

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Χαίροις, τῶν ἀσκητῶν καλλονή, ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ Πάφου ὡς ἄσαρκος, ἀσκήσας καὶ θριαμβεύσας, τῇ συμμαχίᾳ Θεοῦ, πτερνιστοῦ ἀρχαίου, τὴν παράταξιν, Εὐτύχιε ὄλβιε, ἀρετῆς κλημα εὐκαρπῶν, χαμαικοιτίας, καὶ νηστείας λευκάνθεμον, καὶ ἀσκήσεως, μυροβόλον κιννάμωμον· κῆπος ὁ εὐωδέστατος, χαρᾶς τῶν προσφύγων σου, τὴν δυσωδίαν παθῶν μου, τῶν χαμαιζήλων ἀπέλασον, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, κοινωνόν με τῆς ἐν πόλῳ, εὐχαΐς σου δεῖξόν με.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Τῆς φθειρομένης σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὑποτάξας τῷ πνεύματι Εὐτύχιε, ἀγγελικῶς ἐν κόσμῳ διέπρεψας· τὰ γὰρ αἰὲ ἐπιζητῶν διαμένοντα, τὰς μηχανὰς διέρρηξας τοῦ δράκοντος, τῇ θεαρέστῳ σου ἀσκήσει· ἐπαξίως οὖν δοξασθεὶς θεόθεν, παθῶν κακίας ῥῦσαι τοὺς ἐπικαλουμένους, τὸ σὸν πανάγιον ὄνομα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καί, Ἰωάννη, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς Σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς Σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά Σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς καὶ τὸ πρόσωπόν Σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄστεκτον τῆς Σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδόλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α´. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπολαῦσαι ἀλήκτου ζωῆς ἐν δώμασι, τὸν εὐτυχήσαντα θεῖοις, ἐγκωμιάσωμεν νῦν, Ἱερέων τῆς Μονῆς σεπτὸν Εὐτύχιον, κτίτορα σχόντα συνεργόν, ἐν δομήσει τοῦ ναοῦ, Νικολάου τῶν Μυρέων, μεθ' οὗ πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς Σου τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο· λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς Σου τὸ αἴδιον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα Σοι.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἀχλὺν καταλιπὼν, τῶν φθαρτῶν καὶ ματαίων, φωτὶ τῷ νοητῷ, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, κατηύγασας Ὅσιε, θεοφόρε Εὐτύχιε· ὅθεν μέτοχος, ζωῆς τῆς ἄνω ἐγένου, ἔνθα πρέσβευε, Χριστῷ ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀνάστασιν τὴν Σὴν, προτυπῶν μαθητὰς Σου, παρέλαβες τοὺς τρεῖς, Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ὁμοῦ καὶ Ἰάκωβον, καὶ εἰς ὄρος Θαβώριον, ἦλθες Κύριε, ἐν ᾧπερ μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἥλιος, ἔλαμψας τούτοις δεικνύων, Σὴν δόξαν οὐράνιον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, σὴν θεῖαν μνήμην, θαυμαστὲ Εὐτύχιε, τῶν Ἱερέων ἡ Μονή, ἦν σαῖς παλάμαις ἐδόμησας, καὶ ἦν φυλάττεις, ἀεὶ ἐκ στενώσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν Θαβὼρ ἐξήστραψας, Σῶτερ τῷ ὄρει, καὶ τῇ κτίσει ἔδειξας, δόξαν Χριστὲ Σὴν θεϊκὴν· διὸ ὑμνοῦμεν ἀείποτε, καὶ προσκυνοῦμεν, τὴν Σὴν Μεταμόρφωσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Συντόνοις μόχθοις σου, ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, στερῶς κατέβαλες, καὶ ἰσοστάσιος, Πατέρων ὠφθης παμφαῶν, Εὐτύχιε θεοφόρε· Ἱερέων κόσμημα, τῆς Μονῆς πολυτίμητον, Πάφου μέγα καύχημα, καὶ τῆς Κύπρου θησαύρισμα· διὸ τὴν σὴν γεραίροντες μνήμην, χαῖρε βοῶμεν Πάτερ θεῖε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Σῶτερ οἱ πρόκριτοι, τῶν Ἀποστόλων Σου, εἰς γῆν ἐπέπεσον, ὁρᾶν μὴ φέροντες, Σοῦ τὴν λαμπρότητα Χριστέ, καὶ ἤνεσαν τὴν Σὴν δόξαν· σὺν αὐτοῖς καὶ ἅπαντες, οἱ πιστοὶ νῦν δοξάζομεν, κράτος Σου τὸ ἅγιον, καὶ Σὴν ἄρρητον εὐκλειαν, βοῶντες· Φωτοδότα οἰκτίρμον, χαῖρε Θεοῦ ἀναρχε Λόγε.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (Λουκᾶ στ' 17-23): Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ... (Ζήτηε τῆ Παρασκευῆ τῆς β' Ἑβδομάδος).

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταλαμπόμενος, καὶ τῷ κάλλει τῆς ἀνυστάκτου διαπρέπων ἀσκήσεως, Εὐτύχιε τῆς ἐν Χριστῷ εὐτυχίας συνώνυμε, ἀσιγήτως πρέσβευε παθῶν χαμαιζήλων ἡμᾶς ῥύεσθαι, τοὺς εὐλαβῶς μελωδοῦντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ β' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Εὐτύχιον δομήτορα Μονῆς Ἱερέων, μέλπω. Χ.*

Ἦδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Εὐτύχιον Ὅσιον, τῆ Θεοτόκῳ δομήσαντα, ναὸν εὐπρεπέστατον, σὺν Νικολάῳ κλεινῷ, ἀρχιποίμενι, Μυρέων μεγαλύνω, Χριστοῦ ὡς θησαύρισμα, ἔμψυχον πίστεως.

Ἕμνήσωμεν πάνσοφον, καὶ θεοφόρον Εὐτύχιον, τῆς Κύπρου τὸ καύχημα, καὶ καλλονὴν ἀσκητῶν, ὡς φιλέρημον, στρουθίον τὸ ἐν Πάφου, Μονὴν πῆξαν ὄρεσιν, ἄγαν περίλαμπρον.

Τὸν θεῖον Εὐτύχιον, σεμνοπρεπῆς ἦθος ἔχοντα, τὸν τρόπον θεόληπτον, καὶ βίον θεοπρεπῆ, μακαρίσωμεν, βοῶντες· χαῖρε Πάτερ, Ὁσίων ἀπαύγασμα, χρυσοφεγγέστατον.

Ἕπέμεινας ἄσκησιν, σκληραγωγίαν Εὐτύχιε, σαρκὸς κακοπάθειαν, νηστείαν ὑπερφυᾶ, καὶ ἀγόγγυστον, σταυροῦ σου Πάτερ ἄρσιν, ὡς ἄυλος ἄνθρωπος, θεοειδέστατε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἀνυμνήσωμεν, τῶν χοϊκῶν μόνην πρόξενον, Θεὸν τὴν κυήσασαν, ἀφράστως τὸν τοῦ παντός, καὶ ἀπήμαντον, τὴν μείναςαν παρθένον, ἀγνήν καὶ πανάσπιλον, Θεογεννήτριαν.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰδῶν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, Εὐτύχιε ὁ ἐπὶ λαμπρῶν, πτερύγων ἐποχούμενος, τῶν Σεραφεῖμ ἀνέδειξε, σὲ μονοτρόπων πρύτανιν, καὶ ἀσκητῶν ὑφηγήτορα.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος ἐν πᾶσιν, Εὐτύχιε Πάτερ ἱερέ, ὁ ζῆλός σου διάπυρος, καὶ ἠρτυμένος ἅλατι, ὁ λόγος σου μακάριε, ἐδείχθη· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

Νοῦν Πάτερ πτερώσας πρὸς θανάτου, Εὐτύχιε καὶ ζωῆς βροτῶν, τὸν Κύριον ἐνέκρωσας, τὰ πάθη τοῦ σαρκίου σου, καὶ ἤσκησας ὡς ἄσαρκος, εὐαρεστήσας τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Δακρύων ἀπόσμηξόν μου ρεῖθρα, τῷ μάκτρῳ εὐχῶν Σου Ἀγαθῇ, εὐλογημένη Δέσποινα, πρὸς τὸν Υἱὸν τὸν θεῖόν Σου, ἵνα ὁ τάλας πάντοτε, Σὲ μεγαλύνω γηθόμενος.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Κράτος ἤσχυνας, τοῦ μισοκάλου, σαῖς ἀσκήσεσι, ταῖς νυχθημέροις, ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Πάφου Εὐτύχιε, τῶν Ἱερέων Μονῆς κτίτορ ἐνθεε, καὶ ἀσκητῶν θεαυγῶν ἀκροθίνιον, καὶ ηὐτύχησας χαρᾶς ἀπολαῦσαι κρείττονος, ἐν δώμασιν ἀλήκτου ἀφθαρτότητος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐφάνερωσας, Σὴν θεῖαν δόξαν, τοῖς προκρίτοις Σου, τῶν Ἀποστόλων, ἐν Θαβῶρ φωνῆς Πατρός Σου ἀκούσασι, προσμαρτυρούσης Σοί Λόγε συνάναρχε, καὶ κατιδοῦσι προσώπου φαιδρότητα, Σοῦ ὑπέρλαμπρον· διὸ σὺν αὐτοῖς δοξάζομεν, τὸ κράτος Σου Θεάνθρωπε Πανάγιε.

Ῥδὴ δ´. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὅχετοῖς σου τῶν δακρύων, καὶ ἰδρώτων κατέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν πλάνον, καὶ τῆς Πάφου ὄρη κατώκησας, ὡς Μωϋσῆς πάλαι Ὅσιε τὴν ἔρημον, Πνευματέμφορε, γέρας ἀζύγων Εὐτύχιε.

Μιμητῆς τοῦ Ζωοδότου, γεγονῶς καὶ ὁμόζηλος, ἀσκητῶν ὀσίων, σεαυτὸν ναδὸν εὐπρεπέστατον, εὐχῆς ἀόκνου ἐποίησας Εὐτύχιε, σκεῦος πάντιμον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ἡλιοῦ ζηλώσας τρόπους, τοῦ Θεσβίτου κατέλαβες, τοὺς δρυμοὺς τῆς Πάφου, ἵνα μόνος μόνον τῷ Κτίσαντι, προσομιλῆς Ὅν ἰκέτευε Εὐτύχιε, δοῦναι ἅπασι, τοῖς σὲ τιμῶσιν ὑγείαν.

Θεοτοκίον.

Τὸν μολύναντα ἀνόμοις, ἔργοις σάρκα μου Δέσποινα, καὶ νοῦν λογισμοῖς μου, ἀκαθάρτοις καθικετεύω Σε, καθάρισόν με ὑσώπῳ συμπαθείας Σου, καὶ τοῖς νάμασι, τῶν Σῶν θερμῶν παρακλήσεων.

Ἐδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὅδοις ἠκολούθησας, τῆς ἀρετῆς Εὐτύχιε, καὶ εἰς ὄρμον εὖδιον ἀλήκτου, χαρᾶς τρισμάκαρ καὶ εὐτυχοῦς βιοτῆς, τῆς σὺν τῷ Σωτῆρι Ἰησοῦ, Ὅσιε κατήντησας, ἔνθα χαίρουσιν Ἄγγελοι.

Ῥαθύμου ὑπέρτερος, βιώσεως Εὐτύχιε, ὥφθης γρηγορῶν αἰὶ καὶ νήφων· διὸ καὶ χάριν, παρὰ Θεοῦ δασιλῆ, ἀπείληφας ἄλυτον ζωήν, δοῦναι τοῖς ἰκέταις σου, καὶ χαρὰν αἰωνίζουσαν.

Ἀκάματε Ὅσιε, θεοειδὲς Εὐτύχιε, ἔσχες τὸν Νικόλαον Μυρέων, Πρωθιεράρχην, σεπτοῦ ναὸν συνεργόν, δομήσεως τῆς ἀγνῆς Μητρός, τοῦ Χριστοῦ τοῦ σύμπαντος, Λυτρωτοῦ καὶ Κοσμήτορος.

Θεοτοκίον.

Μητράναδρε Δέσποινα, οἱ κόσμου Σε Βασίλισσαν, πίστει ἀκλινεῖ ὁμολογοῦντες, βοῶμεν· ῥῦσαι, παντοδαπῶν συμφορῶν, καὶ πάσης κακώσεως ἡμᾶς, ἵνα μεγαλύνωμεν, εἰς αἰῶνάς Σε ἅπαντας.

Ἐδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ὁ πάντας θέλων Εὐτύχιε, σωθῆναι εἰς Αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, μόνος φιλόανθρωπος, τῆς οὐρανῶν σε ἠξίωσεν, ἀφθίτου ἀπολαῦσαι, ἀγαλλιάσεως.

Ναὸν ἀνήγειρας Ὅσιε, τῇ Κεχαριτωμένῃ Εὐτύχιε, καὶ Μάνδραν πάνσεπτον, τὴν νῦν τιμῶσαν ἐν ἄσμασι, μελισταγέσι μνήμην, τὴν σὴν πανσέβαστον.

Ἡ τῶν ἀζύγων ὁμήγουρις, τοῦ Κύκκου τῆς Μονῆς σὺν τοῖς τάγμασι, τῶν ἐν τῇ μάνδρᾳ Σου, ἐνασκουμένων Εὐτύχιε, τὴν μνήμην σου γεραίρει, τὴν πανασίδιμον.

Θεοτοκίον.

Σεισμοῦ πυρὸς ἀπολύτρωσαι, Ἀπίλα τῶν ὀρδῶν
Μητροπάρθενε, καὶ τῆς κακώσεως, τῆς ἐμφυλίου
συρράξεως, τὴν νῆσόν Σου τῆς Κύπρου, Σὲ μεγαλύνουσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν πολιστὴν τῆς ἐρημίας εὐφημήσωμεν, τὸν
εὐτυχήσαντα Μονὴν ἐγεῖραι πάνσεπτον, ἱερέων κεκλημένην
παρὰ τὴν Πάφον, ἀσκητὴν τὸν θεαυγῆ καὶ Πνευματέμφορον,
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ λαμπρὸν κοσμήτορα, πόθῳ
κράζοντες· Χαίροις Πάτερ Εὐτύχιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθος ἡδὺ ἐρήμου, καὶ Μονῆς ἱερέων, διάκοσμε Εὐτύχιε
μάκαρ, ὡς κανῶν ἐναρέτου ζωῆς, καὶ τῶν μονοτρόπων ἱερὸν
κόσμημα, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, Χριστὸν τῶν νῦν πιστῶς
βοώντων·

Χαῖρε, ἀζύγων ἢ εὐκοσμία·

χαῖρε, μερόπων ἢ θυμηδία.

Χαιρε, ἱερέων Μονῆς ἐγκαλλώπισμα·

χαῖρε, θεοφρόνων Πατέρων ἀπαύγασμα.

Χαῖρε, ὅτι ἀνεπτέρωσας τὸν σὸν νοῦν πρὸς οὐρανόν·

χαῖρε, ὅτι καταβέβληκας σῆ ἀσκήσει τὸν ἐχθρόν.

Χαῖρε, ναοῦ δομῆτορ εὐπρεποῦς τῆς Παρθένου·

χαῖρε, λαοῦ ἀκέστορ εὐσεβόφρονος Κύπρου.

Χαῖρε, κανῶν νηστείας εὐθύτατος·

χαῖρε, λειμῶν ἀγάπης τερπνότατος.

Χαῖρε, ἡμῶν πρεσβευτῆς πρὸς τὸν Κτίστην·

χαῖρε, πιστῶν ἰκετῶν σου μεσίτης.

Χαίροις, Πάτερ Εὐτύχιε.

Συναξάριον.

**Τῆ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Εὐτυχίου,
τοῦ κτίτορος τῆς Μονῆς τῶν ἱερέων τῆς Πάφου.**

Στίχοι·

Ἡτύχησας Μονῆς ἱερέων Πάφου,

κτίτωρ Εὐτύχιε, θεαυγῆς γενέσθαι.

Αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰερώτατε, ἰδεῖν Θεοῦ τὸ πρόσωπον, ποθῶν Εὐτύχιε, ἦρας ἐπ' ὤμων σταυρόν, σὸν καὶ ἠκολούθησας, Αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι, καὶ κατήνησας, εἰς δόξαν ἀτελεύτητον, καὶ ἀπόρρητον ἐν πόλῳ.

Ἐφιέμενος, δομῆσαι Θεομήτορι, ναὸν περιδοξον, σὺν Νικολάῳ κλεινῷ, ἐμόχθησας Ὅσιε, σεπτὲ Εὐτύχιε, καὶ ἐκάλυνας, τοὺς λίθους τῆς δομήσεως, τῶν ἰδρώτων σου ῥανίσι.

Ἐρόδον πάντερπνον, ἀσκητικῆς βιώσεως, σοφὲ Εὐτύχιε, ὁ τοῦ παντὸς Φυτουργός, εἰς Πάφου σε ἔστειλε, τὰ ἄλλα Ὅσιε, εὐωδία σου, ἵνα μυρίσης ἅπαντας, τῶν παννύχων σου καμάτων.

Θεοτοκίον.

Εὐαγέστατον, σεμνεῖόν Σοι ἐδόμησε, Θεογεννήτρια, ὁ τοῦ Υἱοῦ Σου σεμνός, θεράπων Εὐτύχιος, ὃν νῦν γεραίροντες, μεγαλύνομεν, Σὲ εἰς αἰῶνας ἅπαντας, ὑπερύμνητε Παρθένε.

Ἐδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡσπερ τὸ Καρμήλιον τὸ ὄρος, κατώκησεν Ἥλιου ὁ μέγας πρότερον, οὕτω καὶ δασύσκιον, σὺ καὶ εὐσκιόφυλλον, τῆς Πάφου ὄρος ὤκησας, ἐν ᾧ ἐσχόλαζες, ἀπαύστοις προσευχαῖς ἀγρυπνίαις, καὶ νηστείαις Πάτερ, Εὐτύχιε τρισμάκαρ.

Νοῦν σαφῶς κτησάμενος παμμάκαρ, Εὐτύχιε ἡγεμόνα καθυπέταξας, τὸ κακὸν τῷ κρείττονι· ὅθεν ἄρμα γέγονας, τοῦ Λόγου πρὸς σκηνώματα, καθοδηγούμενος, Αὐτοῦ τὰ θεϊκὰ ἱερέων, τῆς Μονῆς δομητορ, καὶ ἀσκητῶν κοσμητορ.

Μὴ ἐλλίπης Πάτερ ἱκετεύων, Εὐτύχιε τὸν Σωτῆρα Παντοκράτορα, δοῦναι τοῖς ἱκέταις σου, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ὑγείαν τοῖς σπεύδουσι, σαῖς παρακλήσεσι, καὶ ἄρρήκτον σε ἔχουσι τεῖχος, κατ' ἐχθρῶν παντοίων, καὶ νόσων δυσιάτων.

Θεοτοκίον.

Ἔκτισε περίδοξον ναόν Σου, ὁ Σὲ εὐλαβούμενος Εὐτύχιος, Παναγία Δέσποινα, ἀσκητῆς ὁ Ὅσιος, μεθ' οὗ δυσώπει Κύριον, τὸν θεῖον Τόκον Σου, ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Κύπρῳ στενόντων, ἐκ τῆς ἀλλοπίστου, ἐπιδρομῆς βαναύσου.

Ἦδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Λάμπει ὡς φαιδρός, καὶ πάμφωτος ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου, θαυμαστὲ Εὐτύχιε, καὶ ὡς νεφέλη, φωτὸς ὑπέρλαμπρος, λαμπρύνουσα τῇ χάριτι, τῇ σῆ τὰ σύμπαντα, ἐκβοῶντα· χαῖρε ὀσιώτατε, ἱερέων Μονῆς κτίτορ ἔνθεε.

Παῦσον σαῖς εὐχαῖς, πρὸς Κτίστην Εὐτύχιε, ἡμῶν τὰ σκάνδαλα, τῶν ἐπιτελούντων σου, τὴν θεῖαν μνήμην, ὠδαῖς καὶ ἄσμασι, καὶ πόθῳ τοὺς ἀγῶνάς σου, ὑμνούντων Ὅσιε, οὐσπερ ἔτλης, Πάτερ πρὸς ἀπόκτησιν, ἀρετῆς ψυχοτρόφου καὶ θέωσιν.

Ἦφθης πανταχοῦ, περίβλεπτος Ὅσιε, Χριστοῦ Εὐτύχιε, διὰ τὸν ἀόκνων σου, καμάτων μάκαρ, τῆς πολιτείας σου, τῆς θεαυγοῦς καὶ χάριτος, ἦν Πάτερ εἴληφας, οὐρανόθεν, δαψιλῶς ὡς πόνων σου, τῶν σεπτῶν ἀντιμίσθιον Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Χάριτος πηγῆ, Παρθένε ἀκήρατε, Σαῖς παρακλήσεσι, φώτισον τοὺς δούλους Σου, καὶ πρὸς σκηνώσεις, τοῦ πόλου ἴθυνον, τοὺς πόθῳ μεγαλύνοντας, τὰ Σὰ θαυμάσια, Θεοτόκε· Σὺ γὰρ εἶ ἰθύντειρα, τῶν πιστῶν πρὸς ζωὴν ἀτελεύτητον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ´. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς ἀπαύγασμα θείου, σαῖς ἀρετῶν λαμπηδόσιν,
ἐφώτισας νῆσον Κύπρου, τὴν σὲ τιμῶσαν ἐκθύμως· διὸ
Εὐτύχιε ῥύσαι, αὐτὴν ταχέως, ἐπιβουλῆς τοῦ βελίαρ.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ
φανέντι φωτὶ Σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν
Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Αἶνοι. Ἦχος δ´. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Τὴν σὴν πανίερρον μνήμην ἐκτελοῦντες, εὐτάκτοις
μελίσμασι, καὶ ἡδυμόλποισι ὠδαῖς, πνευματοφόρε Εὐτύχιε,
Μονῆς δομῆτορ, τῶν Ἱερέων πανοσιώτατε, κράζομεν· ἰκέτευε
Θεὸν τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν προσφύγων σου, τῶν
προφερόντων, τὴν θεῖαν κλήσιν σου καὶ ἀείποτε,
ἐκδεχομένων σοῦ τὴν εὐνοίαν, καὶ βοήθειαν βίου ἐν κλύδωσι,
ζοφεροῖς ἀσκουμένων, θεαυγῶς κανῶν εὐθύτατε.

Ὡς ἰλαρόφωτον ἄκατον ἀγάπης, ὑάκινθον νήψεως, καὶ
ἀπαθείας αὐγὴν, διασκεδάζουσαν ζόφωσιν, τῆς ἐπηρείας,
βροτῶν τὸ γένος ἀεὶ ππερνίζοντος, Ὅσιε Εὐτύχιε ἀζύγων
σέμνωμα, σὲ ἀκλινῶς μεγαλύνοντες, πιστῶς βοῶμεν· εὐχῆς
καὶ νήψεως ἐργαστήριον, ὁ ἰσαγγέλωσ βιωσάμενος, ἴσθι
πάντων ἀκέστωρ θερμότατος, βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις, καὶ
ἡμέραν καὶ ὑπέρμαχος.

Τὸ πανευῶδες ὀσφράδιον πτωχείας, ἀμάρυγμα
πάμφωτον, φωτοειδῶν ἀσκητῶν, τῆς ἀκακίας τὸ σκῆνωμα,
καὶ ἀπαθείας, ὄρθρε ἰδήρατε καὶ χρυσόφεγγε, ἔνδοξε Εὐτύχιε
σφραγὶς ἀλύπητε, ἐσμοῦ δαιμόνων καὶ στήριγμα,
εὐσεβοφρόνων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων πάντοτε, τῷ
εὐϊλάτῳ Παντοκράτορι, ὑπὲρ πάντων τιμώντων τὴν μνήμην

σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ὕμνοις πρέπουσι καὶ ᾄσμασι.

Τῆς ἀρμονίας ὁμόσκηνον Ἀγγέλων, φιλόητος πίδακα, καὶ χαρισμάτων κρουόν, ἐλέους νέφος ὀμβρόθεον, ἀρετηφόρου, ζωῆς τὸ ἄντλημα τὸ ἀκένωτον, πανόσιον Εὐτύχιον νῦν καταστέψωμεν, μελισταγῶν ὕμνων ἄνθεσιν, ἀναβοῶντες· τῶν Ἱερέων Μονῆς διάκοσμε, καὶ νήσου Κύπρου σεμνολόγημα, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει τὸν Κύριον, δοῦναι ἄμφω ἰκέταις, σοῖς ὑγείαν καὶ δύναμιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τὴν πρὸς τὸν ἀρχέκακον Σατὰν ἀνένδοτόν σου ἔνστασιν, ἀσκητὰ Εὐτύχιε ἀήττητε; Σὺ γὰρ ἐρηρυσμένος ἐπὶ τοῦ θεμελίου τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, οὐδόλως ἐχθροῦ προσβολὰς ἐπτοήθης· διὸ καὶ ἀθανάτους κληρωσάμενος ἀπολαύσεις, καὶ θεωθεὶς κατὰ μέθεξιν, Χριστῷ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἰμάτια Αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠύδοκῃσα, Αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ δομήτωρ σεπτῆς Μονῆς, τῆς τῶν Ἱερέων, καὶ ἀζύγων ὑπογραμμός· χαίροις μυροθήκη, χριστοφιλήτου βίου, Εὐτύχιε τρισμάκαρ, Κύπρου καλλώπισμα.